

ПОДІЛІТЬСЯ ВІСТКОЮ ПРО ІСУСА

Урок 12 за 20 червня 2026

“Мій Владика,
Господь, дає Мені
язик учителя, аби Я
знав, як вчасно
підтримати словом
втомленого.
Щоранку Він будить
Мене, вдосвіта
відкриває Мій слух,
аби Я був уважним
до настанов як
учень.”

(Ісаї 50:4)

Багато людей насправді не знають Ісуса. Ми називаємо їх «загубленими вівцями», але вони навіть не усвідомлюють, що загубилися. І як вони можуть зрозуміти, що потребують Ісуса, якщо ніхто їм цього не пояснить?

Бог піклується про кожну людину, яка живе на цій планеті, і «бажає, щоб усі спаслися та пізнали істину» (1 Тим. 2:4). Це стосується як тих, хто Його не знає, так і тих, хто, пізнавши Його, відвернувся від Його шляхів.

Як Бог вирішив достукатися до всіх цих людей? Через нас. Ось у чому полягає наше «велике доручення».

Що ми маємо нести іншим?

➤ Велике доручення.

Як ми можемо це робити?

➤ Наслідуючи Ісуса.

➤ Плекаючи дружбу.

Як повернути тих, хто відійшов?

➤ Бог шукає Своїх дітей.

➤ Ми шукаємо того, хто відійшов.

ЧИМ НАМ СЛІД
ПОДІЛИТИСЯ?

ВЕЛИКЕ ДОРУЧЕННЯ

“Тож ідіть і навчіть усі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа,”
(Матвія 28:19)

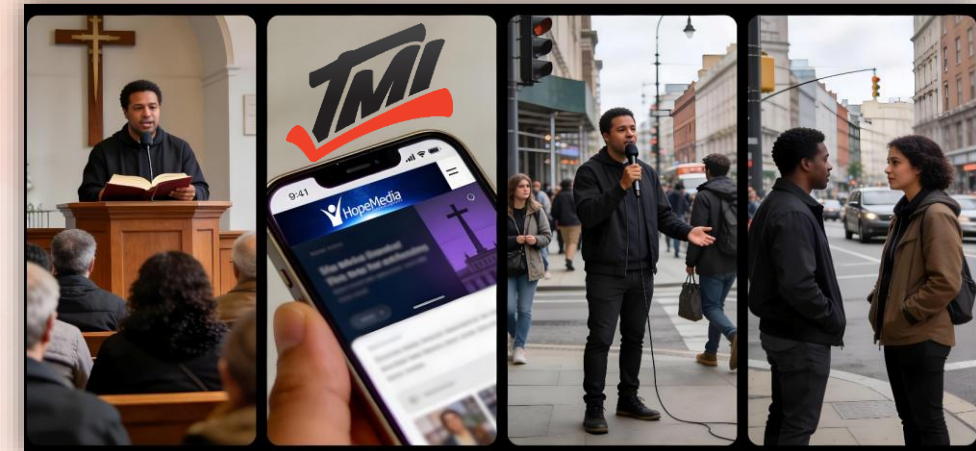
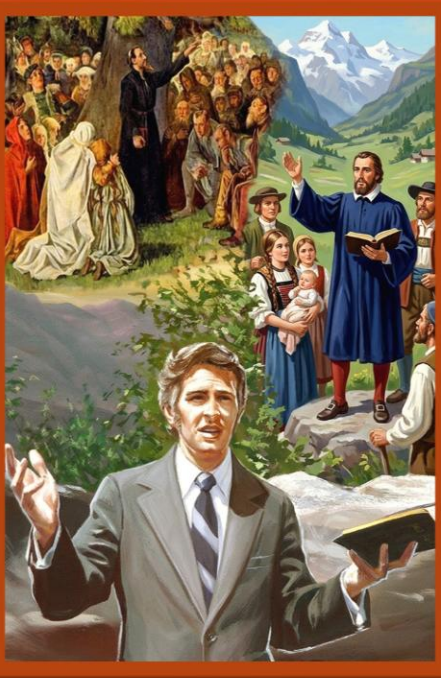

«Ідіть... до всіх народів» — таку заповідь дав Ісус людям, які зібралися, щоб побачити Його після Його воскресіння (Мт. 28:18-19а).

Що їм належало робити? Вони мали йти й навертати учнів. Тобто налагоджувати контакти з людьми, хрестити їх і навчати їх бути учнями Ісуса (Мт. 28:19-20).

Ці учні, у свою чергу, навчали інших учнів... і так протягом двох тисяч років... аж до наших днів. Тепер саме ми отримуємо наказ від Ісуса.

Як Петро та Іван, «ми не можемо не говорити про те, що бачили й чули» (Ді. 4:20). Ми можемо говорити про це з амвона, проповідуючи на вулицях, через соціальні мережі або просто ділячись з кимось власним свідченням. Усі ми маємо до цього стосунок.

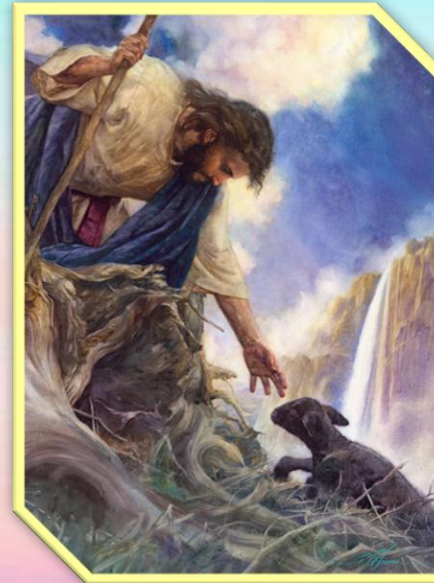
ЯК МИ МОЖЕМО
ПОДІЛИТИСЯ?

НАСЛІДУЮЧИ ІСУСА

“Адже любов Христа охоплює нас, коли ми думаємо так: [якщо] один помер за всіх, то й усі померли.” (2 Коринтян 5:14а)

Що спонукало Ісуса шукати «загублених овець» (Мт. 15:24)?

Без сумніву, це була Його любов до нас (Мт. 9:36; Еф. 5:2). Він також вклав Свою любов у нас, щоб ми могли виявляти її тим, хто ще не знає Ісуса. Іноді люди намагаються змусити інших прийняти Ісуса заради їхнього ж блага. Але це не той метод, який обрав Бог.

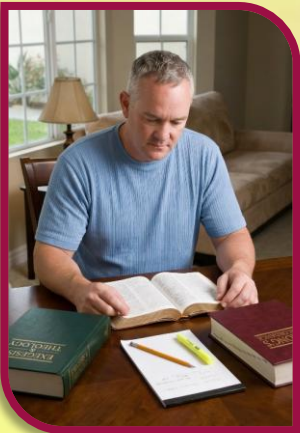

Бог не змушував Адама й Єву не грішити. Він не змушував людей допотопного часу увійти до ковчега. Він не змушував нінівітян прийняти Його. Він говорив до них з любов'ю і попереджав про наслідки, якщо вони підуть своїми шляхами. Наслідуючи Ісуса, ми демонструємо Його любов до інших і запрошуємо їх йти за Ним.

ПІДТРИМУЮЧИ ДРУЖБУ

“...Господа Христа освячуйте у ваших серцях і будьте завжди готові дати відповідь кожному, хто запитує вас про вашу надію,” (1 Петра 3:15)

Усі ми є проповідниками Ісуса і отримали наказ готуватися до цього (1 Пет. 3:15). Але не всі ми знаємо, як проповідувати. Проте ми маємо обіцянку, що сам Бог дасть нам потрібні слова (Іс. 50:4).

Ось кілька простих порад, про які варто пам'ятати, коли ви розповідаєте іншим про Ісуса:

Розвивайте дружні стосунки з людьми

Моліться, щоб Святий Дух діяв у серцях цих людей

Шукайте природні способи розповісти про власний досвід віри або помолитися за цих людей

Шукайте способи познайомити свого нового друга з іншими людьми у вашій церкві.

Помоліться про конкретні потреби чи запитання, які може мати ваш новий друг.

Шукайте можливості показати йому, як Біблія пропонує втіху, поради та керівництво в нашому житті

Коли настане час, запитай свого друга, чи хотів би він вивчати Біблію та охреститися.

ЯК ПОВЕРНУТИ ТИХ,
ХТО ПІШОВ?

БОГ ШУКАЄ СВОЇХ ДІТЕЙ

“Хіба Єфрем не дорогий для Мене син? Хіба він не люба Мені дитина? Як би часто я не дорікав йому, Я завжди пам'ятаю про нього! За нього хвилюється Моє серце, і Я, безперечно, помилую його, – говорить ГОСПОДЬ.” (Єремія 31:20)

У певний момент народ Божий розділився: Єфрем (Північне царство) відвернувся від Бога; Юда (Південне царство) залишився вірним. Незважаючи на те, що Єфрем відвернувся від Нього, Бог і далі вважав його своїм улюбленим сином (Єр. 31:20). Він навіть зобразив його бабусю, Рахіль, як ту, що плаче за своїми дітьми, які загинули у своїх гріхах (Єр. 31:15).

Тим, хто служив Богові, а потім відвернувся від Нього, Бог і далі з любов'ю звертається. Вони є Його дітьми, і Він любить їх, наполегливо закликаючи повернутися до Нього.

Можливо, деякі з наших власних дітей, які колись пізнали віру, відвернулися від неї. Але замість того, щоб відвернутися від них, ми повинні й надалі любити їх і лагідно розмовляти з ними. Бог нагадує нам, що вони є об'єктом Його найніжнішого милосердя, і Він щиро бажає, щоб вони повернулися до Нього.

МИ ШУКАЄМО ТОГО, ХТО ПІШОВ

“Хоч Я розпорошив їх між народами, однак навіть у далеких краях вони Мене пам'ятатимуть, виховуючи в такому дусі своїх дітей, і разом повернуться.” (Захарія 10:9)

Наш чоловік чи дружина; наш син чи донька; наш друг чи подруга; наш сусід чи сусідка; той брат чи сестра, які сиділи на тій лавці... Колись вони молилися разом із нами, але де вони зараз?

Існує безліч причин, через які люди залишають церкву. Ми не покликані судити їхні причини, критикувати їхні мотиви чи просто забувати про них.

Наш обов'язок — піти за ними і повернути їх до пастви. Як це зробити? По-перше, молячись. По-друге, стаючи для них прикладом любові та доброти.

Свідчення твого життя, твоїх вчинків, слів і молитов за тих, хто віддалився від Бога, може кардинально змінити їхнє життя та майбутнє.

“Бог міг би доручити ангелам небесним проповідувати Євангеліє та здійснювати все служіння любові. Він міг би використати інші засоби для здійснення Свого задуму. Але у Своїй безмежній любові Він захотів зробити нас Своїми співпрацівниками, співпрацівниками Христа та ангелів, щоб ми розділяли благословення, радість і духовне піднесення, які є плодом цього самовідданого служіння. [...]

Якщо ви будете працювати так, як Христос хоче, щоб працювали Його учні, і завойовувати душі для Нього, ви відчуєте потребу в глибшому досвіді та ширшому знанні божественних речей, і будете мати голод і спрагу справедливості. Ви будете молитися до Бога, і ваша віра зміцниться; ваша душа буде пити в достатку з джерела спасіння. Зустріч із опором та випробуваннями спонукатиме вас читати Писання та молитися. Ви зростатимете в благодаті та пізнанні Христа і набудете багатого досвіду”

Е. Г. У. (Дорога до Христа, с. 79-80)